

¹Ein Psalm, zu singen von der Einweihung des Hauses, von David. Ich preise dich, HERR; denn du hast mich erhöht und lässest meine Feinde sich nicht über mich freuen.²HERR, mein Gott, da ich schrie zu dir, machtest du mich gesund.³HERR, du hast meine Seele aus der Hölle geführt; du hast mich lebend erhalten, da jene in die Grube fuhren.⁴Ihr Heiligen, lobsinget dem HERRN; danket und preiset seine Heiligkeit!⁵Denn sein Zorn währt einen Augenblick, und lebenslang seine Gnade; den Abend lang währt das Weinen, aber des Morgens ist Freude.⁶Ich aber sprach, da mir's wohl ging: Ich werde nimmermehr darniederliegen.⁷Denn, HERR, durch dein Wohlgefallen hattest du meinen Berg stark gemacht; aber da du dein Antlitz verbargest, erschrak ich.⁸Zu dir, HERR, rief ich, und zum HERRN flehte ich:⁹Was ist nütze an meinem Blut, wenn ich zur Grube fahre? Wird dir auch der Staub danken und deine Treue verkündigen?¹⁰HERR, höre und sei mir gnädig! HERR, sei mein Helfer!¹¹Du hast meine Klage verwandelt in einen Reigen; du hast mir meinen Sack ausgezogen und mich mit Freude gegürtet,¹²auf daß dir lobsingende meine Ehre und nicht stille werde. HERR, mein Gott, ich will dir danken in Ewigkeit.

مَزْمُورٌ أُغْنِيَهُ تَدَشِينَ التَّيْب. لِدَاوُد.

¹أَعْظَمُكَ، يَا رَبُّ، لِأَنَّكَ تَسَلَّتَنِي وَلَمْ تُسْمِتْ بِي
أَعْدَائِي. يَا رَبُّ، إِلَهِي، اسْتَعْنُ بِكَ فَسَقَيْتَنِي. ³يَا رَبُّ،
أَصْعَدْتَ مِنَ الْهَوَايَةِ نَفْسِي، أَحْيَيْتَنِي مِنْ بَيْنِ الْهَابِطِينَ
فِي الْجُبِّ. ⁴رَبُّمُوا لِلرَّبِّ، يَا أَتَقِيَاءَهُ، وَاحْمَدُوا ذَكَرَ
قُدْسِهِ. ⁵لَآنَ لِلْحَطَةِ عَصَبُهُ، حَيَاةٌ فِي رِصَاةٍ. عِنْدَ الْمَسَاءِ
يَبِيتُ الْبُكَاءُ، وَفِي الصَّبَاحِ تَرْتُمُ.
⁶وَأَنَا قُلْتُ فِي طَمَائِنَتِي: لَا أَتَرْعُزُ إِلَى الْأَبَدِ. ⁷يَا رَبُّ،
بِرِصَاكَ تَبَّتْ لِحْيَتِي عَرًّا، حَجَبْتَ وَجْهَكَ قَصِرْتُ
مُرْتَاعًا. ⁸إِلَيْكَ، يَا رَبُّ، أَصْرُحُ وَإِلَى السَّيِّدِ أَتَصَرَّعُ. ⁹مَا
الْقَائِدَةُ مِنْ دَمِي إِذَا تَرَلْتُ إِلَى الْخُفْرَةِ؟ هَلْ يَحْمَدُكَ
الْتَّرَابُ؟ هَلْ يُخَيِّرُ بِحَقِّكَ؟ ¹⁰اسْمِعْ، يَا رَبُّ، وَارْحَمْنِي. يَا
رَبُّ، كُنْ مُعِينًا لِي. ¹¹حَوَّلْتَ تَوَجُّعِي إِلَى رَفْصٍ لِي، خَلَلْتَ
مَسْجِي وَمَنْطَفَقَتِي فَرَحًا، ¹²لِكَ يَتَرَتَّمُ لَكَ رُوجِي وَلَا
تَسْكُتُ. يَا رَبُّ، إِلَهِي، إِلَى الْأَبَدِ أَحْمَدُكَ.